

บทความวิจัย

จริยธรรมนักการเมืองกับความมีเสถียรภาพทางการเมืองในจังหวัดภูเก็ต

พรพรรณ ว่องไว^{1*}, สมพร อนันตวรพจน์²สภานายความในพระบรมราชูปถัมภ์¹วิชาการอิสระ²อีเมล: wai000@hotmail.com¹, chiang201@hotmail.com²

บทคัดย่อ

งานวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับของจริยธรรมนักการเมืองและความมีเสถียรภาพทางการเมือง และ (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐกับความมีเสถียรภาพทางการเมือง โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นมาจากการทบทวนวรรณกรรมและนำไปรวบรวมความเห็นของผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ขึ้นไป และมีที่พักอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 398 คน แล้ววิเคราะห์ผลด้วยสถิติ Pearson Correlation

ผลวิจัยพบว่า 1) จริยธรรมนักการเมือง โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส และตรวจสอบได้ รองลงมา คือ การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและน้อยที่สุด คือ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วนถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง 2) ความมีเสถียรภาพทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พรรคร่วมรัฐบาล รองลงมา คือ กฎหมายและน้อยที่สุด คือ ประชาชน 3) จริยธรรมนักการเมืองมีความสัมพันธ์กับความมีเสถียรภาพทางการเมือง ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : จริยธรรมนักการเมือง, เสถียรภาพทางการเมือง

Received: 14 June, 2025, Revised: 25 June, 2025, Accepted: 28 June, 2025

* Corresponding author

POLITICIAN ETHICS AND POLITICAL STABILITY IN PHUKET PROVINCE

Pomphan Wongwai^{1} and Somporn Anantaworapot²*
Lawyers Council of Thailand Under The Royal Patronage¹
Independent Scholar²
Email: wai000@hotmail.com¹, chiang201@hotmail.com²

Abstract

The research aims to achieve two main objectives: 1) to study the level of ethics among politicians and political stability and 2) to investigate the relationship between the ethics of politicians and political stability. The researchers developed a questionnaire based on a literature review and collected opinions from individuals aged 18 and above who have experience purchasing goods through live broadcasts and reside in Phuket Province. A total of 400 respondents participated in the study. The collected data were subsequently analyzed using statistical techniques, with Pearson's correlation coefficient employed to examine the relationships between variables.

The research revealed the following findings: 1) The overall ethical standards of politicians were generally found to be at a low level. The dimension receiving the highest mean score pertained to their commitment to job efficiency, adherence to standards, promotion of transparency, and accountability. In contrast, lower scores were observed in their confidence in the constitutional monarchy, with the lowest mean score reflecting their provision of complete, accurate, and unaltered information to the public. 2) Overall, political stability was rated at a high level. The highest average score was observed in relation to the coalition government, followed by the legal system. The lowest score was attributed to perceptions held by the general public. 3) There was a statistically significant high-level correlation between politicians' ethics and political stability, with a significance level of $p < 0.01$.

Keywords: Ethics of Politicians, Political Stability

*** Corresponding author**

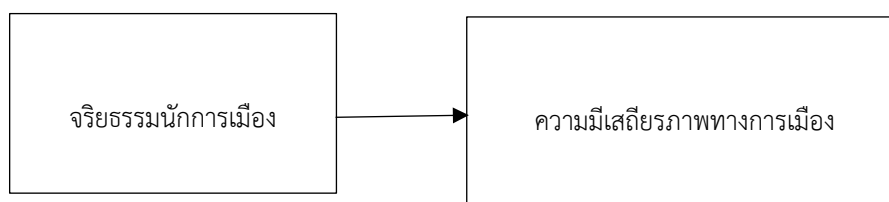
บทนำ (Introduction)

ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่นำมาใช้ในหลายประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนามักจะไม่สมบูรณ์แบบในคุณลักษณะต่างๆ ทำให้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยผิดเพี้ยนไปจากหลักการที่ควรเป็น ที่สำคัญที่สุด ผู้ได้อำนาจรัฐ ละเมิดหลักนิติธรรม ขาดการเสียสละเพื่อสังคมและประเทศชาติ นอกจากนั้นยังไม่ได้ปฏิบัติตามประเพณีการปกครองแบบประชาธิปไตย ขาดมารยาททางการเมืองขาดจริยธรรมและความศรัทธาต่อระบอบอย่างแท้จริง และนี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นจนนำไปสู่การใช้อำนาจ กองกำลังจัดตั้งทำการยึดอำนาจทางการเมือง ที่เรียกว่ารัฐประหารและบ่อยครั้งเรียกว่า การปฏิวัติหรือการปฏิรูป แต่ทั้งหมดนี้คือจุดลบและอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ต่อเนื่องและยั่งยืน (ลิขิต ชีรเวคิน, 2562) ระบอบการปกครองของไทยเป็นการปกครองแบบประชาธิปไตยภายใต้รัฐสภา ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2560 อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของไทยนั้น อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจอธิปไตยด้านนิติบัญญัติ โดยทางรัฐสภา คือ สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ทรงใช้อำนาจอธิปไตยด้านบริหาร โดยทางคณะรัฐมนตรี และทรงใช้อำนาจอธิปไตยด้านตุลาการโดยทางศาล ในส่วนของการบริหารนั้น ได้จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็นระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคและระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (Administrative Rule Act 1991, 1991) ปัญหาประการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเสถียรภาพทางการเมืองของไทยคือการใช้อำนาจตามกฎหมายที่ตนและพวกพ้องเขียนขึ้นมาและใช้อำนาจรัฐราชการแทรกแซงองค์กรอิสระ เข้าข่ายการเป็นกลุ่มอภิสิทธิ์ชนที่ใช้อำนาจ อิทธิพล อุปถัมภ์ กระทำตนเป็นอภิสิทธิ์ชนอยู่เหนือกฎหมาย (สมชาย ชูเมือง, 2565)

อย่างไรก็ตาม ปัญหาดังกล่าวก็ได้รับการแก้ไขไม่เต็มที่เท่าที่ควร แต่กลับเพิ่มเติมพอกพูนปัญหามากยิ่งขึ้น เพราะนักการเมืองได้ใช้อิทธิพล และวิธีการต่างๆ อีกมากมายเท่าที่จะสรรหาได้มาใช้เพื่อประโยชน์แห่งตนและพรรคพวก พฤติกรรมการทุจริตและประพฤตินิยมชอบต่างๆ ของนักการเมืองที่หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสามารถติดตามและนำมาลงโทษได้ นอกจากนี้ ยังปรากฏข่าวคราวการทุจริต และประพฤตินิยมชอบอื่นๆ ของนักการเมืองที่ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารและทีมงาน เช่น การเรียกเงินตอบแทนเพื่อบรรจุแต่งตั้งให้เข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐ การซื้อขายตำแหน่งที่สูงขึ้น เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวนั้นส่งผลให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการบริหารราชการแผ่นดิน และอาจนำไปสู่ความล้มเหลวในการพัฒนาประเทศในที่สุด ดรชนิษฐ์วัฒนภาพลักษณ์ การทุจริตคอร์รัปชันของประเทศไทย โดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสสากลใน ปี พ.ศ. 2560-2565 อยู่ในระดับ 3.3-3.5 จากคะแนนเต็ม 10 และมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง (Thairath, 2022) ปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในภาวะวิกฤติ การทุจริตและคอร์รัปชันเป็นเรื่องประจักษ์ทั้งในและต่างประเทศ ไม่เคยสอบผ่านเลยในเรื่องนี้ อยู่ในอันดับ 80 จาก 130 กว่าประเทศ (Thairath, 2022) และสวนดุสิตโพล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนทั่วประเทศ เมื่อวันที่ 3-7 มกราคม 2565 พบว่า อาชีพที่ทุจริตและคอร์รัปชันมากที่สุด คือ นักการเมือง คิดเป็นร้อยละ 42.96 จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง 1,884 คน จากทุกสาขาอาชีพทั่วประเทศ (Dailynews, 2022) ทั้งนี้ การเมืองของประเทศใดก็ตามจะมีเสถียรภาพและความมั่นคงหรือไม่ ต้องดูที่ระบอบการเมืองและพรรคการเมืองที่เป็นกลไกทางการเมืองว่ามีเสถียรภาพมั่นคงหรือไม่ ซึ่งเมื่อต้องการให้ประเทศมีเสถียรภาพทางการเมืองหรือมีความมั่นคงทางการเมือง ต้องอาศัยหลักการพื้นฐานของประชาธิปไตยตามหลักสากลที่ประเทศต่างๆ ได้ใช้ปกครองประเทศทั่วโลก (จารุบุตร เรื่องสุพรรณ, 2556) การมีรัฐบาลที่ครองอำนาจยาวนานไม่ได้หมายถึงการเสถียรภาพทางการเมือง (พิชญ พงษ์สวัสดิ์, 2562)

จากปัญหาที่กล่าวมาแล้วในข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทที่สำคัญของนักการเมืองมีในฐานะการเป็นผู้กำหนดทิศทางและความยุติธรรมที่ส่งผลต่อการดำเนินการชีวิตของประชาชน รวมถึงการมีและใช้อำนาจในการบริหารสังคม และประเทศชาติ ในฐานะการเป็นผู้นำและตัวแทนของประชาชนในระดับต่างๆ ที่ได้จากการเลือกตั้ง ซึ่งมีบทบาทหลักคือการสร้างนโยบายที่เหมาะสมและทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้วยการใช้อำนาจและการตัดสินใจในการบริหาร รวมถึงการแก้ไขข้อขัดแย้งทางการเมืองและสร้างสภาวะสันติภาพให้เกิดขึ้นในสังคม ส่วนเจ้าหน้าที่รัฐเป็นบุคคลในระบบราชการและมีหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและนโยบายของรัฐบาล มุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชนในระดับต่างๆ ตามกรอบของกฎหมาย เพื่อการสร้างสังคมแห่งความเชื่อมั่น เป็นธรรมชาติ โปร่งใส เหมาะสมสามารถรองรับการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีระเบียบและรับผิดชอบ รวมถึงการสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการการตัดสินใจทางการเมือง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สรุปตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ จริยธรรมนักการเมือง และความมีเสถียรภาพทางการเมือง

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objective of the Research)

1. เพื่อศึกษาระดับของจริยธรรมนักการเมืองและความมีเสถียรภาพทางการเมืองในจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมนักการเมืองกับความมีเสถียรภาพทางการเมืองในจังหวัดภูเก็ต

วิธีวิจัย (Research Methodology)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) หมายถึง ประชาชนที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ต ที่มีผู้มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 402,017 คน

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) กำหนดขนาดตัวอย่างตามสูตรของ Yamane ยอมให้คลาดเคลื่อนได้ไม่เกินร้อยละ 5 กับมีความเชื่อมั่นร้อยละ 95 รวมถึงกำหนดสัดส่วนความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 5 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 398 คน (กัญญ์สิริ จันท์เจริญ, 2554)

เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามขึ้นมาจากการทบทวนวรรณกรรม และนำคำสำคัญที่วิเคราะห์ได้ไปตรวจสอบความตรงและความเชื่อมั่นก่อนนำไปร่างเป็นข้อคำถาม และแบบสอบถามสำหรับนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการทบทวนวรรณกรรม เพื่อนำเอาสาระสำคัญที่ผ่านการตรวจสอบมาแล้วจากผู้เชี่ยวชาญไปสร้างเป็นข้อคำถาม ซึ่งมีหลักการเบื้องต้นในการร่างข้อคำถามประกอบด้วย (1) สื่อสารและทำความเข้าใจได้ตรงกันกับวัตถุประสงค์วิจัย (2) อธิบายสภาพ เหตุการณ์หรือที่เกี่ยวกับตัวแปรให้เกิดความรู้ได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง (3) สะท้อนความจริงได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เพราะการสร้างข้อคำถามแต่ละข้อส่งผลต่อคุณภาพของงานวิจัยนี้ (วีระศักดิ์ จินารัตน์, 2564)

2. ขั้นตอนการตรวจสอบความตรงเบื้องต้น โดยนำเอาร่างแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นมาได้จากขั้นตอนที่ 1 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความตรงกันในทางทฤษฎี และนำเอาความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญมาพัฒนาแบบสอบถามให้มีความถูกต้องมากขึ้น ต่อจากนั้นผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องมากขึ้น ทั้งนี้เพราะความถูกต้องของตัวบ่งชี้แต่ละตัวอยู่ในแต่ละข้อคำถามจะแสดงความสามารถในการวัดแนวคิดและทฤษฎีออกมาเป็นตัวเลขได้แล้ว ยังต้องมีความสามารถในการวัดผลได้ตรงกับสภาพความจริงที่มีอยู่ในปัจจุบัน นอกจากนั้นแล้วความถูกต้องของแบบสอบถามยังสังเกตได้ชัดจากความสามารถในการแปลความหมายได้อย่างเหมาะสมกับการวัด (ประสพชัย พสุพนธ์, 2558)

3. ขั้นตอนการนำไปทดลองใช้ เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำเอาร่างแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่อยู่นอกพื้นที่ประชากร และนำกลับมาทดสอบความตรงกับความเชื่อมั่น ผลทดสอบความตรงและความเชื่อมั่นตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลทดสอบความตรงและความเชื่อมั่น

ผลทดสอบ	จริยธรรมนักการเมือง	ความมีเสถียรภาพทางการเมือง
Goodness of fit	Chi-Square 13.13 df 8 Sig. 000	Chi-Square 27.64 df 3 Sig. 000
KMO	0.85	0.87
Extraction	0.80-0.85	0.71-0.83
Variance	82.55%	74.42%
Alpha	0.94	0.93
Corrected item	0.85-0.88	0.76-0.85

จากตารางพบว่าแบบสอบถามนี้มีความตรงและความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดขึ้น โดยมีผลทดสอบดังนี้ แบบสอบถามทั้งสองตัวแปรมีค่า Goodness of fit อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.00 มีค่า KMO ที่ 0.85 และ 0.87 ซึ่งมีค่ามากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 0.80 มีน้ำหนักตามค่า Extraction ระหว่าง 0.80-0.85 และระหว่าง 0.71-0.83 มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 0.50 มีค่า Variance มากกว่าร้อยละ 50 กล่าวคือมีค่าเท่ากับร้อยละ 82.55 และร้อยละ 74.42 มีค่า Alpha ที่ 0.94 และ 0.93 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 0.80 มีความเที่ยงตรงรายข้อระหว่าง 0.85-0.88 และระหว่าง 0.76-0.85 มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 0.40 ดังนั้น จึงแปลผลได้ว่าแบบสอบถามนี้มีความตรงและความเชื่อมั่นตามมาตรฐานวิชาการ

การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชาสัมพันธ์โครงการวิจัยและประกาศรับสมัครอาสาสมัครผู้ให้ข้อมูลแก่งานวิจัยในแต่ละอำเภอตัวอย่างตามจำนวนตัวอย่างที่ต้องการ
2. จัดประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์วิจัย ตอบข้อสงสัยและแจกแบบสอบถามพร้อมทั้งให้คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม ตลอดจนนัดหมายการนำส่งแบบสอบถามกลับคืนผ่านผู้ช่วยวิจัยในแต่ละอำเภอ
3. ติดตามผลการเก็บแบบสอบถามกลับคืน และตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา โดยผู้วิจัยคัดแยกเอาแบบสอบถามที่มีคำตอบครบทุกข้อไว้สำหรับนำไปวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ $\bar{X}$, S.D. และสถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Pearson Correlation

สรุปผลการวิจัย (Results)

ตารางที่ 2 ระดับค่าเฉลี่ยจริยธรรมทางการเมือง

จริยธรรมนักการเมือง		$\bar{X}$	S.D.	แปล
1	การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม	2.08	0.83	น้อย
2	การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ	2.20	0.79	น้อย
3	การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน	1.91	0.90	น้อย
4	การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย	1.99	0.87	น้อย
5	การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ	2.06	0.85	น้อย
6	การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง	1.79	0.74	น้อย
7	การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส และตรวจสอบได้	2.71	0.54	ปานกลาง
8	การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	2.55	0.66	ปานกลาง
9	การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร	2.54	0.51	ปานกลาง
รวม		2.20	0.74	น้อย

จากตารางที่ 3 จริยธรรมนักการเมือง โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.20, S.D. = 0.74) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส และตรวจสอบได้ ($\bar{X}$ = 2.71, S.D. = 0.54) รองลงมา คือ การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ($\bar{X}$ = 2.55, S.D. = 0.66) และน้อยที่สุด คือ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ($\bar{X}$ = 1.79, S.D. = 0.74)

ตารางที่ 3 ระดับค่าเฉลี่ยความมีเสถียรภาพทางการเมือง

ความมีเสถียรภาพทางการเมือง	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1 ประชาชน	3.80	0.78	มาก
2 กฎหมาย	4.20	0.74	มาก
3 การบริหาร	4.06	0.74	มาก
4 พรรคร่วมรัฐบาล	4.67	0.68	มากที่สุด
รวม	4.18	0.74	มาก

จากตารางที่ 4 ความมีเสถียรภาพทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 0.74) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พรรคร่วมรัฐบาล ($\bar{X}$ = 4.67, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ กฎหมาย ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 0.74) และน้อยที่สุด คือ ประชาชน ($\bar{X}$ = 3.80, S.D. = 0.78)

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมนักการเมืองกับความมีเสถียรภาพทางการเมืองในจังหวัดภูเก็ต

จริยธรรมนักการเมือง	ความมีเสถียรภาพทางการเมือง			
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม	0.714	0.000	บวก	สูง
การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบต่อ	0.786	0.000	บวก	สูง
การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน	0.721	0.000	บวก	สูง

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมนักการเมืองกับความมีเสถียรภาพทางการเมืองในจังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

จริยธรรมนักการเมือง	ความมีเสถียรภาพทางการเมือง			
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย	0.743	0.000	บวก	สูง
การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ	0.731	0.000	บวก	สูง
การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วนถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง	0.779	0.000	บวก	สูง
การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส และตรวจสอบได้	0.568	0.000	บวก	น้อย

การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	0.121	0.076	บวก	ไม่มีความสัมพันธ์
การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร	0.577	0.009	บวก	น้อย
รวม	0.702	0.009	บวก	สูง

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมนักรการเมืองกับความมีเสถียรภาพทางการเมือง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวบวก ในระดับสูง $r = 0.702$ กล่าวคือ เมื่อจริยธรรมนักรการเมืองมีความสำคัญมากขึ้นจะทำให้ความมีเสถียรภาพทางการเมือง เพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง 6 ข้อ คือ การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ, การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วนถูกต้องและไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง, การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องเป็นธรรม และถูกกฎหมาย, การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัยและไม่เลือกปฏิบัติ, การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน และการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม ข้อที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย มี 2 ข้อ คือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส และตรวจสอบได้ และการยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร ส่วนข้อที่ไม่มีความสัมพันธ์มี จำนวน 1 ข้อ คือ การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดังนั้น สรุปได้ว่า จริยธรรมนักรการเมืองมีความสัมพันธ์กับความมีเสถียรภาพทางการเมือง ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย (Discussion)

จริยธรรมนักรการเมืองโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส และตรวจสอบได้ รองลงมา คือ การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและน้อยที่สุด คือ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้องและไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้พบเห็น หรือได้รับการบอกเล่า หรือได้รับทราบข่าวสาร ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักการเมืองไทย จากสื่อต่างๆ ซึ่งเป็นการยืนยันข้อมูลตามหลักจริยธรรมว่า ถ้าผู้ปกครองบ้านเมือง หรือนักการเมืองมีจริยธรรมแล้ว บ้านเมืองก็จะเจริญก้าวหน้าประชาชนก็จะอยู่ดีมีสุขกันถ้วนหน้า แต่ถ้าผู้ปกครองบ้านเมือง หรือนักการเมืองขาดจริยธรรมแล้ว ประชาชนก็จะไม่มีสุข มีปัญหาบ้านเมืองก็จะไม่เจริญก้าวหน้า สอดคล้องกับ พระครูปลัดวชิรพงษ์ วิชิโรปัญโญ (2564) ศึกษาการสร้างภาพลักษณ์ทางจริยธรรมของนักการเมืองไทยยุคใหม่ พบว่า ภาพลักษณ์ของนักการเมืองไทยในยุคอดีตและปัจจุบัน อาจรวมไปถึงอนาคตไม่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือมากนักเป็นเพราะแนวคิดและการปฏิบัติตนอันแย้งไปด้วยการแสวงหาอำนาจและผลประโยชน์ทับซ้อนของตนเองและพวกพ้องเป็นสิ่งที่ต้องทำให้สภาพการณ์ปัจจุบันยิ่งเลวร้ายหนักลงไปอีกเพราะยังมีอำนาจมากเท่าไรยิ่งสร้างความหายนะต่อสังคมมากขึ้นเท่านั้นจนกลายเป็นความเบื่อหน่ายและละความคาดหวังจากประชาชนส่วนใหญ่ นอกจากนี้แม้ว่าระเบียบกฎหมายจะบังคับบอกถึงการปฏิบัติตนและการปฏิบัติให้เหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรมของนักการเมืองก็ตามแต่ไม่ได้ช่วยให้พฤติกรรมและทัศนคติของเหล่านักการเมืองเกิดคุณภาพลักษณะที่ดีในสายตาประชาชนแม้แต่น้อยยังคงละความคาดหวังที่ควรจะเป็นอยู่อย่างนั้น หากมองในมุขลิกและกลับด้านจึงเกิดความคำถามหลักว่า แล้วจะสร้างภาพลักษณ์ให้กับนักการเมืองอย่างไรในยุคปัจจุบันอาจจะมีเส้นทางเหล่านี้ (1) การรักษาความพูดหรือมีสัจจะต่อประชาชนอย่างแรงกล้า (2) การเข้าถึงและตั้ง

รณเพื่อถ่ายมอบคุณความสุขให้กับประชาชนที่เดือดร้อน (3) เปิดใจรับฟังเสียงแห่งความคาดหวัง (4) พัฒนตนเองอย่างสร้างสรรค์ และ (5) แสดงความรับผิดชอบ และสอดคล้องกับ ศรีณย์ วงศ์คำจันทร์ (2555) ศึกษาจริยธรรมนักการเมือง พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อจริยธรรมนักการเมืองไทย พบว่า นักการเมืองไทยมีจริยธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มีน้อย

ความมีเสถียรภาพทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พรรคร่วมรัฐบาล รองลงมา คือ กฎหมาย และน้อยที่สุด คือ ประชาชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เสถียรภาพทางการเมืองขึ้นอยู่กับ (1) ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี มีสิ่งบริการและอำนวยความสะดวกอย่างครบครัน มีความเสมอภาพเท่าเทียมกัน มีสิทธิ เสรีภาพขั้นพื้นฐาน การเลือกตั้งเป็นอิสระและยุติธรรม ไม่มีอำนาจรัฐมาแทรกแซงการเลือกตั้งและไม่มีกลุ่มอภิสิทธิ์ชนที่ใช้อำนาจ อิทธิพลและระบอบอุปถัมภ์ชักจูงให้ประชาชนต้องเลือกข้าง ใช้อภิสิทธิ์อยู่เหนือกฎหมายหรือเหนือกว่าประชาชนคนอื่นๆ ได้ (2) กฎหมายเป็นธรรมแก่ทุกคนทุกฝ่าย (3) การบริหารของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ (4) พรรคร่วมรัฐบาลมีเสถียรภาพ สอดคล้องกับ วิทยา จิตนุพงศ์ (2560) ศึกษาความมั่นคงทางการเมืองของระบอบประชาธิปไตยในระบอบรัฐสภา พบว่า ปัจจัยเอื้อต่อพรรคการเมือง คุณสมบัติสำคัญของพรรคการเมือง คือ (1) พรรคการเมืองจะเสนอนโยบายที่ชัดเจน (2) พรรคการเมืองจะพยายามเป็นตัวแทนของกลุ่มต่างๆ ที่หลากหลายในสังคม โดยใช้ยุทธศาสตร์การวิจัยแสวงหาความต้องการ เพื่อนำไปพัฒนาเป็นนโยบายที่ใช้ในการหาเสียง (3) พรรคการเมืองจะต้องมีระบบการติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างมีประสิทธิภาพ (4) พรรคการเมืองจะต้องสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของผู้นำพรรคในสายตาประชาชน

จริยธรรมนักการเมืองกับความมีเสถียรภาพทางการเมืองอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า รัฐบาลใช้อำนาจผ่านรัฐสภา ใช้อำนาจตามกฎหมายที่ตนและพวกพ้องเขียนขึ้นมา ใช้อำนาจรัฐราชการแทรกแซงองค์กรอิสระอย่าง กกต. ให้เลือกนายกจากคนนอก เหตุเพราะในขณะที่ตนดำรงตำแหน่งนายก และเป็นหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ไม่สามารถลาออกไปสมัครและจัดตั้งพรรคได้ จึงต้องให้ Nominee ตั้งพรรคขึ้น เป็นกลุ่มอภิสิทธิ์ชนที่ใช้อำนาจ อิทธิพล อุปถัมภ์ชักจูงให้เลือกตนเป็นนายก รัฐบาลเสียข้างมากได้คุมเสียในสภา ซึ่งได้แบ่งสรรปันส่วนอำนาจกันอย่างลงตัว และเปลี่ยนคณะรัฐมนตรีปีละครั้ง มีประชาชนบางกลุ่มที่ไม่พอใจเกี่ยวกับหลักสิทธิ เสรีภาพ การแสดงออก การดำรงชีพ และอื่นๆ แต่รัฐบาลกลับเพิกถอนหรือลิดรอนสิทธิ เสรีภาพ ของประชาชน กระทำตนเป็นอภิสิทธิ์ชนอยู่เหนือกฎหมาย และพรรคการเมือง เป็นองค์กรแกนนำทางการเมือง เป็นศูนย์รวมพลังอำนาจความเชื่อถือและศรัทธาจากประชาชน เป็นองค์กรที่มีฐานอำนาจที่กว้างขวาง สอดคล้องกับ สมชาย ชูเมือง (2565) ศึกษาเสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลพลเรือน พบว่า เสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลพลเรือน คือ ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี มีสิทธิ เสรีภาพของขั้นพื้นฐาน กฎหมายเป็นธรรมแก่ทุกคนทุกฝ่าย มีความชอบธรรม ไม่ใช่ใช้อำนาจรัฐราชการแทรกแซงองค์กรอิสระ หรือยุบพรรคการเมืองใหญ่ฝั่งตรงข้ามเพื่อการสืบทอดอำนาจ การบริหารของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ หัวหน้าคณะรัฐบาลที่มีคุณภาพจริยธรรม มีความเสียสละ และมุ่งมั่นเพื่อทำงานที่ค้ำจุนถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติ การบริหารงานโปร่งใส มีหลักธรรมาภิบาล ประชาชนมีความเชื่อมั่น ไว้วางใจ และพรรคร่วมรัฐบาลมีเสถียรภาพ มีความกลมเกลียวสามารถประคับประคองกันจนครบวาระ

องค์ความรู้จากการวิจัย (Knowledge of Research)

จริยธรรมนักการเมืองมีผลกระทบต่อความมีเสถียรภาพทางการเมือง นั้นจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริตและรับผิดชอบ, การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วนถูกต้องและไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง, การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องเป็นธรรม และถูกกฎหมาย, การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัยและไม่เลือกปฏิบัติ, การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน และการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งให้ผลกระทบต่อความมีเสถียรภาพทางการเมืองก่อนเป็นเบื้องแรก ถัดมาเป็นการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส และตรวจสอบได้ และการยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร ทั้งนี้เพราะจริยธรรมทั้ง 8 ด้านล้วนแต่ส่งผลต่อความมีเสถียรภาพทางการเมือง

ข้อเสนอแนะ (Suggestion)

จากผลวิจัยที่ค้นพบ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะตามแนวทางต่อไปนี้

1. แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมนักการเมือง ควรประกอบด้วย (1) การยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม (2) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ (3) การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน (4) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย (5) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ (6) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง (7) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส และตรวจสอบได้ (8) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (9) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

2. แนวทางการสร้างความมีเสถียรภาพทางการเมือง ประกอบด้วย (1) ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี มีสิทธิเสรีภาพของขั้นพื้นฐาน (2) กฎหมายเป็นธรรมแก่ทุกคนทุกฝ่าย มีความชอบธรรม (3) การบริหารของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ หัวหน้าคณะรัฐบาลที่มีคุณภาพ จริยธรรม มีความเสียสละ และมุ่งมั่นเพื่อทำงานที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศไทยอย่างแท้จริง การบริหารงานโปร่งใส มีหลักธรรมาภิบาล (4) พรรคร่วมรัฐบาลมีเสถียรภาพ มีความกลมเกลียวสามารถประคับประคองกันจนครบวาระ

เอกสารอ้างอิง (Reference)

- กัญญ์สิริ จันทรเจริญ. (2554). บทที่ 5 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง. สืบค้นจาก https://www.ict.up.ac.th/surinthips/ResearchMethodology_2554.PDF
- จารุบุตร เรืองสุวรรณ. (2556). บทบาทของรัฐสภาต่อความมั่นคงทางการเมือง. *รัฐสภาสาร*. 31(6), 17-30.
- ประสพชัย พสุนนท์. (2558). ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในการวิจัยเชิงปริมาณ. *วารสารปาริชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 27(1), 144-163.
- พระครูปลัดวัชรพงษ์ วิชิรปัญญา. (2564). การสร้างภาพลักษณ์ทางจริยธรรมของนักการเมืองไทยยุคใหม่”. *รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 7 วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตคนเชิงสังคมล้ำนาในสังคมวิถีใหม่*. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 717-727
- พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์. (2562). ความไม่มั่นคงของความมั่นคงทางการเมือง. สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/article/news_1521190,
- ลิขิต อีร์เวคิน. (2562). ประชาธิปไตยไทยในทศวรรษ 21 : ทางตัน ทางออกและแนวทางแก้ไข. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.

วิทยา จิตนุพงศ์ (2560). ความมั่นคงทางการเมืองของระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*. 8(2), 104-120.

วีระศักดิ์ จินารัตน์. (2564). *ระเบียบวิธีวิจัยสมัยใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 1. อุบลราชธานี: ยงสวัสดิ์ อินเตอร์กรุ๊ปจำกัด.

ศรัณย์ วงศ์คำจันทร์. (2555). จริยธรรมนัการเมืองไทย. *วารสารวิจัย มช.* 2(3), 263-282

สมชาย ชูเมือง. (2565). เสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลพลเรือน. *วารสารสิทธิมนุษยชน*. 23(1), 337-346

Administrative Rule Act 1991. (1991). Relationship between central, regional and local government administration. Retrieved from

<http://www.thailandlawyercenter.com/index.php?lay=show&ac=article&Ld=538974863&Nttype=19>

Dailynews. (2022). *คนยกย่อง พล.อ.เปรม แบบอย่างที่ดี*. [Online]. Retrieved from <https://www.dailynews.co.th./politics/6562>

Thairath. (2022). *เปิดแผนเชิงรุก นายกฯ ดีเดย์ ปรามคอร์รัปชัน*. [Online]. Retrieved from <https://www.Thairath.co.th./content/pol/259706>